

Новини Трускавця та регіону

ЖКГ: ефективність, самоокупність, показовість

На понеділковій нараді 6 грудня міський голова Трускавця різко розкритикував чиновників міської ради, які не беруть активної участі в обласних та загальнодержавних програмах та не дбають за залучення коштів та інвестицій. «Для чого люди ходять на роботу в такій великій кількості?» - це риторичне запитання мера Р. Козира стосувалося вже не тільки урядників у КП «Наше місто», але і працівників мерії, яких, за словами міського голови, чомусь «все влаштовує». «Час не чекає. Ми живемо, панове, в XXI столітті, а працюємо, вибачте, як не знаю коли...», розлютився міський голова. Перепало на горіхам і ЗМІ, які мали б писати про реформу ЖКГ більше, чіткіше, зрозуміліше і так, як це хоче влада міста.

«До нас ніхто не прийде і нам нічого не дасть і не зробить, якщо ми самі нічого не будемо робити», вважає п. Козир. На думку мера, «на нас дивиться місто», тому він попросив всіх чиновників «відноситися до виконання своїх обов'язків відповідально». «Таке враження, що всіх все влаштовує. Чого ми чекаємо? Якщо є питання – приходьте, я дам пропозиції, що треба робити. Місто не може чекати», підрезюмував свій спіч Руслан Ярославович. Відносно ж ЖКГ, то мер вважає, що ЗМІ повинні донести до людей думку, що, де, як, з кого брати приклад і сам навів приклад, коли в будинках, де створені ОСББ, підвали утеплені і під'їзди чисті, а там, де ОСББ немає, цього нема. «Ми не можемо утримувати підприємство, яке пожирає бюджет міста», вкотре повідомив мер Трускавця, прозоро натякаючи на КП «Наше місто» і зазначив, що громада має бути не спостерігачем, а безпосереднім учасником комунальної реформи. «Влада готова допомогти, влада – це інструмент в реалізації певних намірів громади», вважає голова.

«Моршинкурорт» має керівника

Генеральним директором «Моршинкурорту» став Іван Токар, повідомляє наше джерело. Раніше (в 2008) п. Іван працював керівником санаторію «Женева», він є членом Проводу КУН, організації, теперішні керівники якої Івченко та Лопушанський є власниками цього трускавецького санаторію.

Нова виставка в музеї Біласа

Минулого тижня в музеї Михайла Біласа у Трускавці було відкрито виставку робіт уродженки с. Нагуєвичі Мирослави Волох, повідомило телебачення «Алсет». Пані Мирослава працює в стилі реалізму, хоча пробує свої сили і в інших стилях. Її шляхом пішли також діти та онуки мисткині. У відкритті виставки взяв участь і міський голова Трускавця, який висловив задоволення, що громада Трускавця дбає і за духовне відродження. Під час відкриття лунали чудові пісні та композиції, підготовлені силами школи мистецтв та Народного Дому.

На стадіон в Трускавці тепер ніхто не дасть ні копійки

До Євро-2012 року стадіон у Трускавці ніхто робити не буде, про це повідомило наше джерело у Львові, а непряме підтвердження цій неприємній новині маємо і з Києва. Стадіон у Трускавці, про виділення коштів на який домовлявся попередній міський голова Трускавця Лев Грицак, мав бути реконструйований, розширений, відповідний проект та кошторис уважно вивчали в Трускавці і Львові, кілька разів приїжджав у наше місто п. Степан Лукашик з обласного управління. Паралельно повинна була здійснюватися реконструкція стадіону у Дрогобичі.

Дрогобич матиме стадіон, оскільки тамтешній мер Олексій Радзівєвський зуміє переконати вищу владу у його необхідності як тренувальної бази для команд, які проживатимуть в готелях Трускавця. А от Трускавцю нічого не світить, стадіон ми можемо зробити хіба за власні кошти, з якими в нас не густо.

Трускавчани в Орові

27 листопада група трускавчан відвідала с. Орів Сколівського району, де пройшли заходи на вшанування пам'яті голови УГВР Кирила Осьмака, повідомив нас член правління ГО «Сумління» Богдан Гуцило. Окрім виступу хору «Бескид» Дрогобицького педуніверситету (керівник – вчитель-трускавчанин Василь Найчук, почесний голова – п. Гуль), присутні подивилися виставу за книгою Д. Павличка, яку інсценізували діти з двох сусідніх сіл Орів (Сколівський район) та Верхня Стинава (Стрийський район). Виступила теж вчителька української мови та літератури Орівської СШ Наталія Петрів-Бойко, яка підготувала п'єсу, місцевий парох о. Ярослав Мельник, ужгородський письменник Іван Хланта, який відпочивав цими днями в санаторії «Кристал», сільський війт Михайло Костище, а також донька К. Осьмака Наталія, яка презентувала свою нову книгу про батька.

Організатори дійства висловлюють вдячність Почесному президенту санаторію «Карпати» Леву Грицаку за спонсорську допомогу та підтримку у проведенні заходу.

З понеділкової наради

- Ялинка на Новий Рік у Трускавці має бути не будь-яка, як раніше, а показова, таке доручення заввідділу культури ТМР п. Світлані Ковальчин дав міський голова. І вішати на неї (на ялинку) не треба будь-що, а залучити до прикрашання суб'єкти господарювання.

- Рівень травматизму у Трускавці через ожеледицю майже не зріс.
- Суб'єкти господарювання крадуть пісок для своїх потреб. Мер Трускавця вніс пропозицію запропонувати керівникам підприємств купувати пісок у міста.
- Проведено санітарну очистку резервуару води на «Колибі».
- Триває ремонт під'їздів на Мазепи, 8.
- Розпочато завезення обладнання на 50 тисяч гривень для харчоблоків дошкільних установ.
- Попри складний фінансовий стан КП «Наше місто» не просто прибирає дороги Трускавця, а ще й заробляє на цій процедурі в Стебнику і може заробляти в Станілі та Модричах.
- Коруption в Трускавці не буде, бо затверджено нові правила для державних службовців. У Трускавці їх повчить юридичний відділ, а потім кожен зі службовців ще й підпишеться, що не займатиметься корупційними діями.

Карантин через грип

Міська санстанція вимагає закрити школи на карантин, а в садочках та інших установах впровадити обмежувальні заходи. З такою ініціативою на понеділковій нараді 6 грудня виступила головний державний санітарний лікар Трускавця Наталія Когут. Вона повідомила, що епідоріг у Трускавці перевищено втричі, хоча хворі і не всі звертаються за допомогою до медиків. Школи в Дрогобичі, Стебнику та Бориславі вже на карантині. В Дрогобичі є перша жертва грипу – 9-річна дівчинка зі СШ № 4, яка померла в ніч з 5 на 6 грудня в лікарні. Карантин у Трускавці – до понеділка, 13 грудня.

У Дрогобичі відзначили Міжнародний день інвалідів

3 грудня у м. Дрогобичі, у Центрі душпастирства молоді УГКЦ відбулося Свято для інвалідів, яке організували гуманітарні відділи виконавчого комітету міської ради разом духовенством, повідомляє відділ внутрішньої політики Дрогобича. Благословив присутніх о. Мирослав Соболта.

Секретар міської ради Тарас Метик, привітавши інвалідів, відзначив, що зусилля міського голови, депутатського корпусу нині спрямовані на те, щоб забезпечити людям з особливими потребами належні умови життя, створити безперешкодний доступ до усіх соціокультурних об'єктів, створити рівень належного соціального захисту. Посадовець вручив найактивнішим інвалідам, які відзначилися в спорті та громадському житті, також громадським інвалідським організаціям подарунки та грамоти.

Відбувся святковий концерт в якому взяли участь дитячий хор церкви Архистратига Михаїла з с.Лішня, муніципальний ансамбль скрипалів та учасники художньої самодіяльності інвалідських організацій. Завершилась святкування в Дрогобичі фуршетом. А в Трускавці натомість інвалідам дали холодний автобус із водієм-хамом, а члену правління ТМАІ в мерії сказали, що «інваліди набридли», бо все чогось хочуть.

Анонси подій

В найближчі вихідні (з п'ятниці по неділю) у Трускавці пройде спортивний захід – шаховий турнір пам'яті Михайла Галя, нашого земляка. Проходитиме він в санаторії «Карпати», як і планувалося попередньо.

А з четверга по суботу (9-11.12) в нашому місті пройдуть реколекції для вчителів християнської етики. Місце проведення – Управління СДЄ УГКЦ (вул. Бандери, 19).

Власна інформація

Бориславсько-трускавецький калейдоскоп

Ще один цілувальник рук. «Ми повинні цілувати руки й мити ноги кожному інвестору, який прибуває до Борислава і пропонує вкласти кошти в місто. Ті кошти нікуди не подінуться – залишаться в нас. Щоб нам не було соромно за нашу недалекоглядність». Так висловився про потребу залучення інвестицій до Борислава на сесії БМР 30.11. мер міста Володимир Фірман. Ці слова до болю нагадали нам слова Руслана Козира з 2009 року, що «я готовий стояти при в'їзді в Трускавець і цілувати руку кожному, хто привозить в місто кошти». Чи це означає, що фронтозмінівці люблять цілувати руки чи що дуже люблять гроші?

Із заступника в Бориславі – на заступника в Трускавці. Пан Нестерівський – дуже порядна та фахова людина, саме тому його кандидатура і буде пропонуватися на заступника мера Трускавця. Нагадаємо, що раніше ми подали інформацію, що кандидатура п. Нестерівського пропонуватиметься на посаду заступника Р. Козира, але нам не відомо, хто це. Пан Нестерівський проживає в Трускавці, а працював у Бориславі заступником міського голови. Кажуть, що його кандидатура висунена п. Петром Іванишином, другом чинного трускавецького мера.

Чортківське лоббі. Андрій Паскевич затверджений заступником міського голови Борислава, до цього Андрій Степанович працював заступником бориславської податкової. Двома іншими заступниками в Бориславі стали підприємець Руслан Зелінський та викладач ДДПУ Сергій Оленич, а керуючим справами БМВК став Олександр Майсак. Цікаво, що п. Паскевич, як і попередній мер Трускавця Лев Грицак, є уродженцем м. Чортків на Тернопільщині. Вихідців з Тернопілля на знаних посадах в нашому регіоні є дуже багато, а в Трускавці особливо.

Годують, бо є за що. На сесіях Бориславської міської ради, в перервах між засіданнями, депутати, виконкомівці та інші чиновники, а також журналісти мають можливість перекусити смачними пляцками, які постачає до кави депутат БМР Ігор Михаць, керівник кондитерської фірми «Альф», де печуть смачні торти. Цікаво, що п. Ігор Михаць пропонується і в члені трускавецького міськвиконкому, хоча, може, це і не заборонено законом, а може це просто двоє різних людей з однаковим іменем та прізвищем. Звичайно, бориславських журналістів є за що годувати, бо вони традиційно не описують негативу влади, а також не показують і не озвучують, в Трускавці ж журналістів годувати не треба, бо всі вони «підгодовуються» панськими харчами. Питання відкритті невеличкої харчівні для бідних трускавецьких держслужбовців поставало ще в 2008 – 2009 роках, але попередній мер до «голосу чиновницької братії» не прислухався.

Розпочався період свят. Минулої суботи бориславські латинники відзначили храмове свято св. Варвари. А до головного храмового свята міста готуються трускавецькі греко-католики – урочистість св. Миколая вже менше, ніж за два тижні. А взагалі український народ розпочав святкування «українського Рамадана», тобто від Романа (01.12) до Йордана (19.01).

Андріан Марічик

Вісті зі Стебника

- Стебницький міський голова Василь Пецюх вирішив віддати свою тримісячну премію (надбавку до зарплати) дітям-інвалідам. Про це він заявив на сесії Стебницької міської ради.
- На нараді в Стебницькій міській раді Василь Пецюх дав доручення начальнику КП «МВУЖКГ» Володимирові Вакуленку до 19 грудня виготовити 20 ящиків для зберігання піску, який необхідний для посипання доріг під час зимових снігопадів та ожеледі. Друге доручення, - це встановлення на Майдані Шевченка в центрі міста новорічної ялинки.
- У зв'язку з великою кількістю дітей, у яких гострі респіраторні захворювання, стебницькі школи будуть зачинені до десятого грудня.

Газета «Воля громади»

Долучись до акції «Різдво для кожного» та «Різдвяна свічка»

Продовжується акція Благодійного фонду «Карітас СДЄ» «Різдво для кожного». В рамках цієї акції ми розставили скриньки для благодійних пожертв «Різдво для кожного». Зібрані у скриньках кошти будуть спрямовані на допомогу дітям-сиротам, напівсиротам, дітям-інвалідам та дітям з неблагополучних сімей Дрогобича. Благодійний фонд «Карітас Самбірсько-Дрогобицької Єпархії» просить Вас долучитися до акції «Різдво для кожного» і подарувати тепло і надію своїх сердець. Ви також можете скласти фінансову чи матеріальну допомогу для БФ «Карітас СДЄ» з поміткою: «Акція «Різдво для кожного» (банківські реквізити в розділі Контакти на сайті БФ "Карітас СДЄ").

Паралельно з нею триває акція «Різдвяна свічка». В ході акції ми реалізуємо благодійні різдвяні свічки в церквах, навчальних закладах та інших громадських установах. Якщо ви десь зустріли оголошення про цю акцію або побачили наші свічки з написом «Благодійна акція «Різдвяна свічка», не будьте байдужими, придбайте свічку (ціна – 6 грн.), і тим самим допоможіть потребуючим дітям нашої Єпархії. А також свічки можна придбати безпосередньо в «Карітасі СДЄ», що знаходиться в Дрогобичі, по вул. Чорновола, 4.

«Такі акції виконують дуже важливі виховні функції: вони пропагують та заохочують до милосердя, співчуття, жертвності, а також згуртовують, еднають людей. Ми можемо просто купити іншу красивішу чи більшу свічку. Але, склавши пожертву на бідних, людина відчуває, що тим самим допомагає їм», - розповідає о. Ігор Козанкевич, директор БФ «Карітас СДЄ». «Нехай у кожній християнській родині на Святий вечір буде запалена «Різдвяна свічка»!

Акції тривають до 3 січня 2011 року. Запрошуємо усіх приєднатись до наших благодійних актів та подарувати потребуючим дітям світло надії, адже «...Коли береш – наповнюєш руку, коли даєш – наповнюєш серце!». Навіть найменша жертва зможе комусь допомогти, стати для нього скарбом.

Андрій Николишин, секретар БФ «Карітас СДЄ»

Наступ на земельну комісію

Трускавецька міська організація ВО «Свобода» обурена тим, що в проєкті рішення про постійні депутатські комісії (їх є шість), що в земельну комісію увійдуть двоє представників від Партії регіонів. Тобто від тієї партії, котра несе відповідальність за антиукраїнську політику, за новий антисоціальний Податковий кодекс, за розгром Майдану, за ціни на газ, за російський флот, за трактування української історії Табачником і т. д.

Нагадуємо, що в Трускавецьку міську раду правдами й неправдами потрапило лише троє депутатів від Партії регіонів. І вони не тільки хочуть зайняти два місця в земельній комісії, а ще й нахабно пропонують одного зі своїх на голову цієї комісії, не маючи навіть елементарного досвіду роботи в комісіях.

Додам, що невдовзі буде розроблений проект відеотрансляції ключових моментів сесій Трускавецької міської ради в Інтернеті, як обіцяв Святослав Грабовський. Тоді ми зможемо подивитись на роботу народних обранців, почути їхні виступи, зрештою пересвідчитися, як вони відвідують сесії. Окрім того, всі зможуть бачити результати голосування, зокрема, під час сесійних засідань 2 грудня, а також 7 грудня, коли рада має вирішити, чи віддавати земельну комісію під керівництво «регіоналів».

Павло Швець, голова ТМО «ВО «Свобода»

Друга поразка Василя Пецюха

Стебницький міський голова Василь Пецюх не зробив належних висновків з минулого пленарного засідання сесії, коли запропонований ним кандидат на посаду секретаря ради Ігор Боднар не набрав потрібної кількості голосів.

Цього разу на пленарному засіданні, яке відбулося 2 грудня, він запропонував на цю посаду кандидатуру Миколи Гориславського. Згідно чинного законодавства, тепер черга була за депутатами. Саме вони мали вносити свою пропозицію щодо секретаря ради. Однак Василь Федорович все-таки настояв на своєму рішенні, мотивуючи це тим, що до десятої години ранку відповідна заява від половини депутатського корпусу не була зареєстрована. З іншого боку, депутат має право вносити будь-які пропозиції упродовж сесії.

Після тривалої дискусії з цього приводу депутати врешті-решт погодились розглянути кандидатуру Миколи Гориславського, а потім під час таємного голосування успішно провалили її. “За” було подано лише 13 голосів.

Відтак міський голова погодився розглянути кандидатуру депутатів. Відповідну заяву від імені 18 народних обранців зачитала Наталія Беднарчук. З’ясувалося, що секретарем міської ради депутати хочуть бачити свого колегу Романа Івасівку. Прикметно, що на цьому документі стояли підписи Вікторії Стародуб й Ігоря Сушицького, депутатів від Партії регіонів, які фактично висловилися проти свого “шефа” Миколи Гориславського, який балотувався на міського голову Стебника від цієї політичної сили.

В результаті таємного голосування секретарем міської ради став Роман Івасівка, який до останнього часу працював художнім керівником Народного дому. Свої голоси йому віддали 19 депутатів, а 15 були проти.

Прогнозованими були й вибори заступника міського голови. На цій посаді Василь Пецюх бачить Петра Веклюка, з яким разом ішов на вибори. Проте депутати думали по-іншому, й віддали йому лише 13 голосів.

Це неабияк розлютило міського голову. Він заявив, що іншої кандидатури, крім Петра Веклюка, просто не буде. Депутати сприйняли ці слова як ультиматум на свою адресу.

Як бачимо, вже друге пленарне засідання поспіль депутати виступають проти запропонованих Василем Пецюхом кандидатур. З одного боку, міського голову можна зрозуміти. Він виграв вибори і має право запропонувати своїх людей у команду. Але й депутатів обирали люди, і чинним законодавством передбачено, що народні обранці можуть голосуванням підтримати або не підтримати пропозиції міського голови. Як би там не було, але від цього страждають стебничани. В результаті протистояння за місяць після виборів у Стебнику практично нічого не змінилося.

Виступаючи на сесії, депутат Дрогобицької міської ради Володимир Возняк закликав депутатів до порозуміння, нагадавши, що можна втратити дорогоцінний час, адже слід розробляти проекти програм, подавати їх у Львів і Київ, аби отримати кошти з державного й обласного бюджетів. Закликав депутатів до порозуміння й присутній на сесії секретар Дрогобицької міської ради Тарас Метик. На жаль, не допомогла прийти до спільної точки зору й традиційна вже молитва, яку депутати промовляють перед засіданням за пропозицією Анастасії Галяк.

Ні міський голова, ні більшість депутатів, які фактично вже в опозиції до нього, не хочуть зробити крок назустріч один одному. Ведмежу послугу Василеві Пецюху роблять і його прихильники, ніби не бачать, що мер втрачає одну позицію за іншою. Якщо не зараз, то з плином часу може постати питання й про дочасне припинення його повноважень, як це вже було з попередником - Романом Калапачем, хоча і з іншої причини.

“Я прийшов у міську раду працювати, а не займатись політичними іграми”, - заявив Василь Пецюх. Про це кажуть і його опоненти. Але, очевидно, саме політика вже втрутилась в господарське життя Стебника.

Анатолій Власюк, газета «Воля громади»

Чи зможе «Фронт змін» у Бориславі пройти шлях від повноти влади до професіоналізму?

Міський голова Борислава Володимир Фірман уперто гне свою лінію, зміцнюючи особисту владу вже не лише по вертикалі, а й по горизонталі, підминаючи під себе й під “Фронт змін” усе, що можна, аби ні в кого не виникло сумнівів, хто є справжнім господарем міста.

Тих, хто програв вибори й залишився в меншості, мер і його команда закликають до співпраці, але не залишають поля для маневру, оскільки насаджують всюди своїх людей, а рішення, навіть якщо вони йдуть усупереч здоровому глузду й чинному законодавству, вирішують простим голосуванням. Причому депутати від “Фронту змін”, маючи більшість у сесійній залі, роблять ведмежу послугу своєму лідерові, голосуючи тільки тому, що так хоче вождь.

На це можна було би не звертати уваги, вважаючи партійними примхами: мовляв, хлопці перемогли й не хочуть бавитися з опозицією, хоча їхній всеукраїнський лідер Арсеній Яценюк постійно заявляє, що “Фронт змін” - це партія європейського типу. А в Європі, як відомо, опозиція має привілеї, та й ставляться до неї з повагою, не забуваючи, що завтра вона може прийти до влади.

Проте найбільше дивує в цій ситуації підхід Володимира Фірмана до підбору кадрів. Те, що на ключових посадах перебувають віддані йому і партійній лінії люди, не викликає сумнівів. Сумніви з’являються в професійних якостях цих людей.

Скажімо, Руслан Зелінський, який працював начальником дільниці ремонту ліфтів у першому та другому ЖЕКах, тепер обійняв посаду першого заступника міського голови. Чи достатньо буде цього, аби займатись інвестиціями, готувати проекти програм, щоби Борислав увійшов до обласних і державних програм?

Андрій Паскевич, який обіймав посаду першого заступника начальника Державної податкової інспекції в Бориславі, тепер працюватиме заступником мера з економічних питань. Мабуть, як податківець він був на своєму місці. Але чи зможе переорієнтуватись на розв’язання власне економічних проблем у Бориславі, де економіки як такої й нема? Це все одно, що прокурора зробити адвокатом, хоча багато прокурорів на пенсії дійсно займаються адвокатською практикою. Можливо, взагалі ця посада є зайвою і її слід скоротити, зекономивши кошти?

Заступником міського голови з гуманітарних питань став Сергій Оленіч. Дивує, що Володимир Фірман не помітив у Бориславі жодної людини, яка би впоралась з цією місією. Пан Сергій нині мешкає у Дрогобичі, є одним із лідерів Дрогобицької міської організації “Фронту змін”, депутатом Дрогобицької районної ради. Чи вистачить йому часу на основну роботу? Зрештою, як швидко він вникне в специфіку Борислава чи, як й інші заступники, вчителетсь п’ять років?

Керуючим справами виконкому став Олександр Майсак, який останнім часом теж працював у Дрогобичі і чий тесть є одним із депутатів Бориславської міської ради від “Фронту змін”.

Не викликає захоплення й склад виконкому, в якому чимало людей, залежних від Володимира Фірмана й напряду підпорядкованих йому в силу службових обов’язків. Чи зможуть вони проголосувати проти нікчемних з юридичної точки зору рішень, розуміючи, що це може коштувати їм посади?

Схоже, Борислав став полігоном для випробування “Фронтом змін” своїх можливостей керувати містом. Проте міська господарка - не гуртівня, а громада - не піддані Володимира Фірмана, яких можна в будь-який момент звільнити чи урізати зарплату. Боюсь, що в Бориславі може повторитись ситуація, що була в Дрогобичі, коли містом керував Микола Гук. Некомпетентність, непрофесіоналізм кадрів призвели до руйнації, причому деякі процеси вже мають незворотній характер. Амбітність Володимира Фірмана і тих, хто його під’юджує, може зіграти злий жарт з бориславцями, а особливо з тими, хто голосував за “Фронт змін”.

Чи приведе повнота влади до її професіоналізму?

Анатолій Власюк, часопис «Тустань»

Хруні та міфи Партії Регіонів

Як атеїст у важкі хвилини свого життя звертається до Бога, так і український хрунь шукає прихистку у владомощців.

Особливо це видно на прикладі хруня галицького. Не будемо заглядати в сиву давнину, звідкіля пішли наші хруні, а візьмемо найближчий час.

Згадаймо, як галицька інтелігенція стелилася перед Леонідом Кучмою, вбачаючи його захисником від комуністичної навали Петра Симоненка, а насправді дбаючи про власну шкуру. Так само дбала про свої зацофані інтереси, коли Україною почав керувати Віктор Ющенко, а коли його ера скінчилась, без встиду й совісті переметнулася до Юлії Тимошенко, знову-таки захищаючи власну матню.

А що вже говорити про неінтелігенцію, яка хоч і закінчила інститути-університети, але інтелігентною від того не стала. Кожне шукає собі прихистку, в тім числі й у політичній партії. Останнім часом для таких хрунів партія знайшлась - імені Януковича-Азарова.

Тип нашого хруня, який примкнув до Партії регіонів, є доволі різнобарвним, хоча зводиться до спільного знаменника: плазувати перед сильним, що дає перепустку до влади. Особливо ця тяга посилилась після перемоги Януковича на президентських виборах. Ви би бачили, як маленькі янеки на місцях ходили з гордо піднесеною головою: мовляв, ми вам ще покажемо. Не показали, бо до влади їх ніхто не покликав, і вони навіть образилися на свого патрона.

Але Віктор Федорович своїх вірних підданих не забув, і вже після виборів до місцевих органів влади, коли по декілька з них на наших теренах стало депутатами в міських і районних радах, зробив своїми вухами й очима в органах місцевого самоврядування.

Цю ситуацію добре зрозуміли й міські голови, які хоч і належать до інших політичних сил, але без грошенят Партії регіонів не зможуть втілити у життя свої революційні передвиборчі обіцянки.

Скажіть, якого милого стебницький міський голова Василь Пецюх пхав минулого тижня на посаду секретаря ради Миколу Гориславського, пенсіонера, який разом з ним балотувався на мера, але від Партії регіонів? Що має робити секретар? Депутатів до купи збирати, аби не розбіглися по партійних комірках, і папери вчасно до сесії готувати, аби бардаку під час засідань не було. При чім тут інвестиції, грошики зі Львова та Києва, які буцімто мають посипатися на Стебник, якщо представник Партії регіонів буде в місцевому уряді! Добре, що здебільшого молоді депутати не купилися на цю бздуру й не пішли на повідку хрунів, які стеляться перед януковичами, буцімто дбаючи про інтереси громади, а насправді захищаючи власні інтереси. Отаке плазування перед регіоналами доволі дивно виглядало на тлі того, що міський голова Стебника Василь Пецюх йшов до влади від Народного Руху України. Якби виборці напередодні знали, що буде така комедія, то чи проголосували б вони за такий союз і чи обрали би мером такого чоловіка?

А що робить у виконкомі Бориславської міської ради Іван Удовенко, який йшов на мера від тієї ж Партії регіонів? Іванові Васильовичу вже за якихось півроку стукне сімдесятка. Куди вже йому до молодих фронтозмінівців, які окупували Борислав уздовж і впоперек, хоча за них завдяки нашій буцімто демократичній системі волевиявлення й проголосувала абсолютна меншість бориславського люду! А причина плазування перед Партією регіонів знову та ж сама: буцімто поллється на Борислав манна небесна вкупі з золотим дощем, якщо в Києві й в Львові побачать, як міська влада ввела до виконкому їхнього представника, хоча лише один депутат з 46 представляє інтереси бориславців у міській раді.

І тут ми підходимо до великого міфу, який роздувають у тому ж таки Києві та Львові й радо підхоплюють на місцях. Суть його зводиться до того, що, мовляв, Партія регіонів допоможе розв'язати господарські проблеми міст і містечок, селищ і сіл. Це така ж утопія, як і те, що на планеті Земля можна побудувати комунізм.

Насамперед слід зазначити, що Партія регіонів мала би це робити й без нагадування, якби була державницькою політичною силою, а не зважати на те, представники яких партій прийшли до влади.

Проте слід вже сьогодні наївним людям, які повірили в цю байку, зрозуміти, що на всіх грошей не вистачить. Партії регіонів втримати би своїх, донецьких зокрема і східняцьких загалом, які вже бачать, у що обертаються обіцянки-цяцянки Януковича- Азарова. Нещодавні події навколо прийняття Податкового кодексу хоча й не привели і не могли привести до Майдану-2, але довір'я до регіоналів з боку простого люду сильно підірване.

Аби навести лад у міській господарці, потрібні мільярди й мільярди - боюсь, що не гривень, а доларів. У тому ж Стебнику ніяк не можуть приватизувати "Полімінерал", навести лад з вивезенням сміття, відремонтувати дороги, накрити дахи. Не краща ситуація і в Бориславі, який живе на пороховій діжці, бо загазованість може вийти з-під контролю, а озокеритова шахта поховати в своїх глибинах усе місто. Пенсіонери Гориславський і Удовенко мають вибити мільйони для розв'язання цих проблем? Не смішіть мої сиві вуса!

Янукович і його команда не здатні на реформи, завдяки яким можна було би кардинально змінити життя в Україні, наблизити її до європейських стандартів. Усі їхні зміни полягають у тому, аби розв'язувати проблеми за рахунок бідних, аби ми з вами стали жебраками й мріяли лише про кусник хліба, тоді як мільйонери ставатимуть мільярдерами, а олігархи успішно відмиватимуть гроші в офшорах.

Правда, регіонали можуть зарухатися десь напередодні парламентських виборів, у другій половині 2011 року. Тоді вони згадають про народ, аби їхні кандидати в депутати стали народними обранцями. Ось тоді настане пожива для хрунів різних мастей, їхній золотий час.

Питання полягає в тому, як довго ми терпітимемо цих перекинчиків і саму Партію регіонів при владі...

Анатолій Власюк, часопис «Тустань»

СССР

19 років тому, 7 грудня 1991-го, був офіційно ліквідований Советський Союз.

Фактично він розпався набагато раніше, і горбачовська перестройка аж ніяк не могла його втримати, адже мова йшла про косметичний ремонт імперії, а не про кардинальні зміни.

Вже наступного року святкуватимемо двадцятиріччя незалежності України, але маємо за плечима важкий мішок, на якому написано - СССР. Цей вантаж тягне нас назад, не дає рухатися вперед. А ми ніяк не можемо його викинути, бо стереотипи мислення не дозволяють нам позбутися того, що гальмує наш розвиток. Ніби й розуміємо й усвідомлюємо це, але позбутися коротких штанців Октябрю не можемо.

Советське мислення глибоко в'їлося в нас. Я думав, що молоде покоління, яке не застало СРСР, більш прогресивне у своїх поглядах. Та де там! Советські матюки, пиятика, неповага до старших передалися по наших зіпсованих генах дітям і, боюся, й онукам.

Зміни в Україні неможливі, бо у вищих ешелонах влади ті, хто й за комуністів керував, але за віком був у заступниках. Нині вони міцно тримають владу в своїх руках і не хочуть поступатися не лише принципами, як колись пріснопам'ятна Ніна Андрєєва, але насамперед своїми кабінетами. Власне принципи їхні ніби й змінились і від формально комуністичних стали ліберально-космополітичними. Але мислення совка так і пре з них, і нікуди від того не подітися.

Це ж скільки ще поколінь треба, аби вмер останній представник СРСР, та й то ще не факт, що після цього народиться нове мислення вільної людини. Ленін не просто загальмував розвиток людства на 70 років, він збив його з курсу. Щоб знайти свій шлях у зорях, знадобиться не одне століття, а, може, й тисячоліття - якщо до цього часу людство взагалі ще існуватиме...

І все ж нове мислення нової людини існує. Тільки таких людей дуже мало, і їхня кількість ще не скоро переросте в якість.

Анатолій Власюк, часопис «Тустань»

З гумором.

ВІД МИКОЛИ ГУКА ДО МИХАЙЛА СЕНДАКА **МИКОЛА ГУК НЕ МАЄ ДЕ ЖИТИ**

Моя Стефка звар'ювала. Сказала мені вчора, жи Микола Гук буде жити в нашій хаті. Хто не пам'ятає, хто такий Микола Гук, нагадаю, жи він був дрогобицьким міським головою. З'ясувалося, що його виганяє з хати такий собі пан Черевко, який у Дрогобичі здає квартири. Буцімто Микола Гук вселився в квартиру, як став мером, але за ці чотири роки не заплатив за проживання ні копійки. Натомість нібито пообіцяв панові Черевку, жи дасть йому за це великий шмат землі, що біля чи то Народного дому, чи то музею "Дрогобиччина". Як то вже було не з одним фацетом, якому Микола Гук наобіцяв купу арештантів, сталось і з паном Черевком, котрий пролетів з тов земльов, як фанера над Парижем. Але на тім си історія не скінчила. Тепер подекують, жи пан Черевко в категоричній формі наказав панові Гуку си виселяти з тої квартири. Звісно, той не схотів, бо думає, що й далі працює мером у ратуші. Кажуть, жи пан Черевко відключив панові Гуку світло. Тоді той тягнув дроти через помешкання сусідів, аби продовжити писати свої мемуари "Як я завоював Дрогобич". А тепер моя Стефка зі збісила й каже, що Миколові Гуку за його заслуги перед дрогобицьков громадов слід подарувати тоту нещасну квартиру (всього чотири кімнати, здається) й взагалі присвоїти йому звання почесного громадянина Дрогобича, аби він узагалі за тото світло не платив й цілими ночами займався писанням. Десь хоче завтра зі своїми пропозиціями піти до Радзівського і буде збирати підписи серед депутатів. А ще сказала мені, жи поселить Гука в нас у хаті, бо бідний хлоп не має де мешкати. Я їй кажу, жи в нього є квартири в Києві, Львові, Лішні, Севастополі, Лондоні й десь у Німеччині, а вона мені: "Брехня". Тоді я її нагло питаю: "А де мій кумпель Миколка буде спати, адже в нас тільки одне ліжко?". А вона мені: "Я посередині, а ви з обидвох боків". Тут я і втратив дар мови, а Стефка подумала, жи я погодився. Так що не думав я і не гадав, жи на старості років доведеться мені жити в одній хаті з Миколою Гуком. Але, як кажуть, від суми, тюрми і мера не зарікайся. Тішу себе надією, жи пан Гук якось владнає своє квартирне питання і не буду руйнувати мою сім'ю.

В РАТУШІ КАВУ НЕ П'ЮТЬ І В КАРТИ НЕ ГРАЮТЬ

Не, я не знав, що Олексій Радзівський такий прикрий чоловік. Знаєте, що він вчудив? Заборонив упродовж робочого дня працівникам ратуші пити каву й ганяти чаї. Мовляв, дисципліна шкутильгає. Та хай би собі шкутильгала, але як без кавусі до працівників ратуші приходитимуть геніальні думки? Ще чого доброго заборонить грати в карти на комп'ютері, кулі ганяти й порнуху в Інтернеті шукати. А як було гарно колись! Зайдеш до одного кабінету - тобі каву пропонують, до другого - пляцком пригостять, в третьому всі міські плітки дізнаєшся під пиво, а в четвертому ще й коньячком пригостять. А що ж тепер робити, якщо вистачає однієї години робочого часу, аби якийсь папірчик написати чи перекласти його з однієї шухляди в іншу? Цілих сім годин нудитись й імітувати активну роботу! А так кавусі попив, з колегами потарабанив, газети перечитав, у карти пограв - глядиш, і день минув. Не, стане нецікаво в ратуші працювати, хоч бери й звільняйся.

І ЗНОВУ ЗИМА ПРИЙШЛА ЗНЕНАЦЬКА

Не, даремно наші люди нарікають на комунальні служби. Ті працюють у поті чола, а мають вислуховувати несправедливі скарги. Де вони сподівалися, жи в грудні прийде зима? Та й пісок не встигли завезти з Африки. А так все нормально! Щоправда, найгірша ситуація в Бориславі, ніби там комунальних служб узагалі нема. Не, щось підсипали, але все одно люди падали, товкли ребра, ламали руки й ноги. Особливо цих падінь було досить після обіду в п'ятницю, коли випав дощ і дорога й тротуари стали суцільною ковзанкою. Не, щоби ще раз пройти вулицями міста з піском і нагадати забудькуватим бориславцям, жи при владі "Фронт змін!".

Але мають виправдання наші бориславські партійці, бо в Трускавці, де теж “Фронт змін” при владі, вперше за десять років картина до болю нагадувала бориславську і навіть стебницьку. Може, тому, що головний комунальник міста-курорту був на сесії обласної ради, де його однопартієць зі “Свободи” ставав головою. Та й у Дрогобичі картина невтішна. Поки Олексій Радзівський був у Києві, комунальники не дуже махали лопатами з піском. А у всьому винна зима - прийшла, як завжди, зненацька.

РОМАН ПИЛИПІВ ВОЮЄ З МІЖНАРОДНИМ ВАЛЮТНИМ ФОНДОМ

Відомий дрогобицький адвокат Роман Пилипів може незабаром прославитися на весь світ. Він працює адміністратором у спеціалізованій групі на Фейсбучі. Ця група бомбардує електронними листами в Інтернеті Міжнародний валютний фонд, заявляючи, що не визнає боргів України. Не знаю, як з юридичної точки зору, але галасу нарobili багато. Група росте не по днях і навіть не по годинах, а по секундах. Якщо ти ввійшов у цю групу, то можеш зарахувати до неї своїх знайомих, які є у Фейсбучі, навіть не запитавши у них дозволу про це. Цікаво, що якщо ти вже опинився в цій групі, то тебе з неї вже не викинуть, навіть якщо ти про це заявиш, хіба страшиш купу часу, аж поки не виженеш себе сам. Так, мій редактор Анатолій Власюк аж на третій день дізнався, жи Роман Пилипів ввів його до тієї групи, яка бореться з Міжнародним валютним фондом (а він у той час злочинно байдики бив і робив би це й досі, якби про нього не подбав Роман Пилипів), але й досі не докумекав, як звідтіля вийти, бо не у всьому поділяє погляди її учасників. А ще у Фейсбучі є якийсь Пилипенко (чи це часом не той же Роман Пилипів?), який мало не всіх зарахував до своєї групи з обговорення нової Конституції України. Того документа в очі ніхто не бачив, а кількість учасників так само росте як на дрімжах. Ото би повчитися Вікторові Ющенку як залучати електорат до обговорення Конституції - навіть без відома того самого електорату. А ще мого шефа зарахували до групи “Я - українець!”. І тут він си втішив, бо це зробила слічна кобіта з Жовкви, яка зараз на заробітках в Італії. Те саме з Анатолієм Власюком хотіла зробити одна кобіта з Києва, але не встигла і висловила в своєму листі жаль з цього приводу. Так що навіть у провінції можна долучитися до великих справ. Єдине шкода Романа Пилипіва, який до третьої ночі сидить в Інтернеті, вербує свідомих українців для боротьби з підступним Міжнародним валютним фондом, а потім дивишся, що вже з сьомої ранку знову чатує в світовій павутині. Не висипається, мабуть, бідака, та й клієнти, очевидно, мають претензії, не кажучи вже про дружину. Але революційна ситуація вимагає особистої присутності мого кумпеля Ромка, бо хто як не він обламає роги тим махінаторам з Міжнародного валютного фонду?! Моя Стефка каже, жи теж приєдналася б до цієї групи, але не розуміється в комп'ютері.

МЕНТА ВЗЯЛИ ЗА ХАБАР

Минулого тижня працівники Служби безпеки України замели мента, який вимагав хабаря на ринку в Дрогобичі на вулиці Пилипа Орлика. Мент виявився не простим, а начальником карного розшуку в Дрогобицькому районі. Тепер його замкнули ві Львові. Шкода хлопаку, бо його хлопці ще не такі гроші беруть, але не попадаються.

ПАРТІЯ РЕГІОНІВ СЕНДАКУ НЕ ДОПОМАГАЄ

Мій кумпель Місько Сендак, який працює головою Дрогобицької районної державної адміністрації, має намір зняти з рахунку в одному зі швейцарських банків гроші, аби виплатити зарплату своїм співробітникам. Каже, що останньої копійки не пошкодує, аби люди до Миколая купили подарунки своїм дітям. Справа в тім, що тих посадили на голодний пайок, змушують брати відпустку за власний рахунок та ще й без оплати. Михайло Дмитрович не сміє навіть заїкнутися про це своїм київським і львівським зверхникам, бо донецькі пацани швидко голову скрутять. Подумаєш, хтось там з району місячної платні не отримав. Ці хлопці роками не ходять за зарплатами, та ще й дивуються, що у Верховній Раді її платять. Але якщо пан Сендак одного разу заплатить, то чи зможе утримувати своїх працівників усі п'ять років каденції

Ось така фільозофія, пані та панове...

ФІЛЬЗОФ МАКСИМ ГІРЧИЦЯ ІЗ ГОРШНЬОЇ БРАМИ, часопис «Тустань»

Незалежне видання «ТРУСКАВЕЦЬКИЙ ВІСНИК». Всі права застережені. Розповсюджується **безкоштовно**.

Засновник, головний редактор та відповідальний за випуск – Володимир **КЛЮЧАК**.

Редакція публікує виключно ті матеріали, які збігаються з точкою зору редакційної команди.

Контакти: E-mail: anda_panda@ukr.net, тел. 097 38 36 112.

Публікація в Інтернеті: повністю - на www.turportal.org.ua/visnyk «Інформаційний портал курорту Трускавець», окремі матеріали на www.protruskavets.org.ua – «Сайт Трускавця про Трускавець».